Artikel geschreven door Calley Sivils

Afwezige papa, aanwezige Vader

"Jij moet een militaire vader hebben gehad."
Ik hield een siddering tegen. "Nee hoor mevrouw," antwoordde ik, terwijl ik mij concentreerde op het kassascherm voor me.
Ze ging verder: "Maar je bent zo beleefd."
Ze ving de tegenzin in mijn stem niet op.
"Ik heb mijn vader eigenlijk nooit ontmoet, mevrouw," zei ik uiteindelijk, terwijl ik haar niet aankeek. Zoals gewoonlijk eindigde hiermee het gesprek.

Het woord vader is voor mij altijd een moeilijk woord geweest om te begrijpen. Als ik het hoor, heb ik geen herinneringen; ik zie geen gezicht; ik ken geen stem die herkenning oproept. Ik voel me er totaal niet mee verbonden.

Zoals een vader zich ontfermt over zijn kinderen, zo ontfermt de HEERE Zich over wie Hem vrezen. (Psalm 103:13)
Maar wat als Hij Zich niet ontfermt over mij? Dat is de eerste vraag die bij me opkomt.

Wat betekent ‘Vader’?

"God is een Vader die ons niet in de steek laat."

Ik heb geprobeerd te begrijpen waarom vaders zoveel om hun dochters geven. Ik heb vader-dochter relaties geobserveerd en andere vrouwen gevraagd het woord vader te definiëren. Ik heb artikelen gelezen.

Na al mijn onderzoek rollen de tranen nog steeds over mijn gezicht als ik naar een vader-dochter dans kijk. Ik vraag me nog steeds af wat het betekent dat God een Vader is - God als Vader lijkt een intimiderend idee. Het is dan ook erg moeilijk en vaak verbijsterend wanneer in veel kerkelijke en christelijke kringen over God als een Vader wordt gesproken. In sommige gevallen kunnen de aannames die gedaan worden vervreemdend en kwetsend zijn.

Ons gesprek veranderen

Onze gemeenschappen moeten zich bewust zijn van de manier waarop we over het vaderschap van God praten. De kerk moet een schuilplaats worden en een plek om opnieuw te leren, voor het groeiende aantal vaderloze zonen en dochters.

Het is waar dat God een Vader is, maar wanneer anderen geen positieve associatie hebben met dat woord (of in z’n geheel geen associatie), kan het vaak enkel dienen om hen eraan te herinneren hoe weinig ideaal hun achtergrond is.

We moeten de waarheid dat God een liefhebbende Vader is niet uit de weg gaan, maar we moeten er ook aan denken om gevoelig te zijn voor hen die een moeilijke en pijnlijke achtergrond hebben.

Laat vaderloosheid je er niet van weerhouden om God te zoeken als een Vader, *jouw* Vader. Hoewel het moeilijk is geweest, heeft het leren kennen van God als mijn Vader de ruwe wonden van mijn eigen vaderloosheid gereinigd. Die wonden lijken nooit volledig weg te gaan. Ik verlang nog steeds naar herinneringen waarbij ik naar mijn vader ren om hem te begroeten als hij thuiskomt van zijn werk. Die herinneringen zijn er niet. Ze zijn nooit gebeurd. En de herinnering aan mijn vader-dochter dans zal er ook nooit zijn.

Maar we zijn niet langer vaderloos. In Christus zijn we verheven tot mede-erfgenamen en zijn we nu ware zonen en dochters van God (Romeinen 8:16-17). En de liefde van je Vader voor jou overtreft alle verlating en teleurstellingen in je verleden.

Groeien om God te kennen als een Vader betekent dat we onze waakzaamheid moeten laten varen en de goedheid van God onze wonden moeten laten helen. Mijn vader is niet aanwezig geweest, maar mijn hemelse Vader is alomtegenwoordig. Voor sommigen heeft hun vader misschien zijn verlangens naar geld, macht of seks boven de behoeften van zijn familie geplaatst. God is echter een Vader die ons nooit in de steek zal laten.

Liefde voor de vaderloze

"De liefde van je Vader voor jou overtreft alle verlating en teleurstellingen in je verleden."

Gebrokenheid is niet een werkelijkheid die door de kerk genegeerd moet worden, maar juist de reden waarom God de kerk heeft gebouwd. Als wij niet gevallen waren en zelf in staat om rechtvaardig te zijn, dan had Christus niet hoeven te komen. Als we onze Heere willen navolgen, zullen we in bewogenheid omzien naar de fysieke en geestelijke noden van de vaderlozen – de verwaarloosden, misbruikten en verlatenen.

Het is gemakkelijker om ervan uit te gaan dat iedereen in orde is en een oogje dicht te knijpen, maar kerken hebben de mogelijkheid om liefde te schenken aan kinderen, tieners en volwassenen uit gebroken gezinnen. Het is de hoogste tijd voor ons om werkelijk een gevoeligheid, medeleven en bewogenheid te betonen voor de duizenden kinderen in onze gemeenschappen die weinig stabiliteit hebben thuis.

Mannen moeten omzien naar vaderloze vrouwen in de gemeenten. Natuurlijk moeten er in gemeenschap met anderen liefdevolle grenzen worden gesteld. Maar het kan zoiets eenvoudigs zijn om haar te vragen hoe haar week was als je haar op zondag ziet, of u en uw vrouw nodigen haar twee keer per maand uit voor het avondeten. Vrouwen zonder vaders moeten zíen dat mannen vrouwen met liefde en respect kunnen en moeten koesteren. Ze moet zien dat u uw vrouw liefheeft en dient.

Oudere vrouwen, jongere vrouwen hebben u ook nodig (Titus 2:3-5). Niet alleen uw kookkunst of knuffels (die doen geen pijn!), maar iemand die naar hen luistert, hen begeleidt en ze naar de waarheid wijst die in de Schrift geworteld is.

Genade, een tweerichtingsstraat

Het is belangrijk voor mensen met een vaderloze achtergrond om te onthouden dat genade en begrip tweerichtingsverkeer is. De mensen die aannames doen zijn God niet en zijn daarom niet alwetend. Degenen die geen vaderloosheid hebben ervaren, kunnen de gevolgen ervan niet kennen of volledig begrijpen. Ja, hun onwetende of onzorgvuldige woorden en aannames kunnen ons verwonden, maar we staan klaar om genade te verlenen aan hen voor wie Christus is gestorven. Het is goed om de personen te laten weten dat ze je hebben gekwetst, maar dan wel met een nederige en geduldige houding.

"Mijn vader is niet aanwezig geweest, maar mijn hemelse Vader is alomtegenwoordig."

In plaats van onze wonden te laten etteren, is het belangrijk dat we de Heere prijzen dat er nog steeds hele families en gezinnen bestaan, dat er stellen zijn die nooit scheiden, dat er vaders en moeders zijn die nog steeds intensief in het leven van hun zonen en dochters investeren. Het hart van de Vader voor Zijn kinderen schijnt door hen heen in de wereld. Laten we ons verheugen in de genade die vaak patronen van zonde en pijn heeft doorbroken en gezonde huwelijken en gezinnen heeft voortgebracht die Zijn glorie weerspiegelen.

Calley Sivils volgt momenteel haar MDiv in Advanced Biblical Studies bij SEBTS in Wake Forest, North Carolina. Ze schrijft op haar blog, Washed wanderer, en je kunt haar bereiken op Facebook.

Vertaald door Ria Blonk en Hans Timmerman